ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2697

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
6
ΙΟΥΛΙΟΥ 1933
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.11'— Δύσις 7.47'
Σισώη τοῦ μεγ. Φιλήμονος ἀποστόλου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 27.Μ, ἐλαχ. 15.5. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα : Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 755.8.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ

Ἔγινε κατ' αὐτὰς τόση κατάχρησις τοῦ ὅρου τῆς «ὁμαλότητος» καὶ τῶν «ἀνωμαλιῶν», ὥστε ν' ἀπομένῃ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐπιπολαιότερον ἐξεταζόντων τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ὁμαλότης ἡ κοινοβουλευτική, ἡ συνταγματική, ἦτο δυνατὸν νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, ἢ ὅτι ἡ κυβέρνησις αὐτή, ταλαντευθεῖσα πρὸς στιγμὴν μεταξὺ ὁμαλότητος καὶ ἀνωμαλιῶν, ἀποκλίνει τώρα πρὸς τὴν ὁμαλότητα.

Καὶ ὅμως τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν συνέβη, ἀλλ' οὔτε καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ. Ἡ συνταγματικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ ὁμαλότης δὲν εἶνε νοητὸν νὰ κινδυνεύῃ ἀπὸ μίαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία στερρῶς κατέχει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ ὄργανα τῆς κρατικῆς ἐπιβολῆς, νομίμως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένη ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ διαθέτουσα τὴν ἀναγκαίαν—ὑπερεπαρκῆ δὲ—πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ κυβέρνησις περὶ ἑνὸς καὶ μόνον εἶνε δυνατὸν νὰ σκεφθῇ καὶ ἀσφαλῶς περὶ τούτου καὶ ἐσκέφθη καὶ ἐπρονόησε : πῶς θὰ ὑπερήσπιζε τὴν ὁμαλότητα, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν αὗται θὰ ἐτίθεντο ἐν κινδύνῳ ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Διότι, κατὰ τὴν στοιχειώδη λογικήν, μόνον μία ἀντιπολίτευσις, μία μειονοψηφία, ἠμπορεῖ νὰ σκέπτεται περὶ δημιουργίας ἀνωμαλιῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας νὰ δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ διὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν ἀρχήν.

Ἐδικαιοῦτο ἡ κυβέρνησις νὰ θεωρῇ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἔχουσαν τὴν πρόθεσιν τῆς δημιουργίας ἀνωμαλιῶν ; Διὰ ν' ἀπαντήσῃ κανείς, ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου, ἄνθρωπος ἐκκινήσας ἀπὸ τὸν κοιτῶνα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδημιούργησε μίαν ἐγκληματικὴν στάσιν κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως· ὅτι, μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ διασώσει τοῦ κ. Βενιζέλου, οἱ διαδηλωταὶ ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ Πλαστήρα· ὅτι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ ρήτορες τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διεκόπτοντο ἀπὸ παρομοίας ἀνακραυγάς, ἐνῷ οἱ κορυφαῖοι ἀντιπολιτευόμενοι προσεκάλουν ἐκεῖ καὶ τὸν δικτάτορα τοῦ 1925 ὡς σύμμαχόν των, συγχρόνως δὲ ἐνεφανίζοντο καὶ ἀξιωματικοὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τρόπον τινά, κινηματίαι εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν. Κατόπιν ὅλων τούτων, ἡ κυβέρνησις — κάθε κυβέρνησις — εἶχε τὸ καθῆκον νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας τὴν βεβαιότητα ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἀτιμωρητὶ «ἀνωμαλίας» καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἐπιβαλλόμενα διὰ τὴν ματαίωσίν των μέτρα εἶχον ληφθῆ μὲ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἀκλόνητον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀμειλίκτως καὶ ἀδιστάκτως — ὑπὲρ τῆς ὁμαλότητος.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐχαμήλωσεν ἤδη τὸν πρότερον προκλητικὸν καὶ ὀργίλον τόνον της. Τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων της, αἱ δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν της εἶνε λογικώτεραι, ἠρεμώτεραι, νομιμοφρονέστεραι. Τόσον τὸ καλύτερον δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ εἶνε περισσότερον ἱκανοποιημένος διὰ τοῦτο ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον ἀδιαταράκτου ὁμαλότητος διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της. Καὶ κανεὶς δὲν θὰ εἶνε μᾶλλον εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὴν, ἐὰν ἡ Ἀντιπολίτευσις θελήσῃ πράγματι νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν νομιμόφρονα στάσιν της, μὴ διαταράττουσα τὴν ὁμαλότητα. Θὰ ἔχῃ δὲ συντομώτατα εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὰς προθέσεις της, κατὰ τὴν ἐπικειμένην ἐπανάληψιν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν. Θὰ καταδειχθῇ, δηλαδή, ἐμπράκτως κατὰ πόσον θὰ θελήσῃ νὰ σεβασθῇ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, ἀποφεύγουσα κάθε ἐκμετάλλευσιν τῆς ἰδιοτύπου συνθέσεως τῆς Γερουσίας — ὅπως ἐγράφομεν καὶ χθές.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, κατὰ συνέπειαν, ἐξαρτᾶται ἡ ἀδιατάρακτος λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει πάντες νὰ εἶνε βέβαιοι, εἶνε ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς κανένα ἢ ἐναντίον τῆς ὁμαλότητος ἐπίβουλή. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ ὁμαλότης εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ὁ παληαντζῆς

Τὴν πρωϊνὴν γαλήνην τοῦ στενοῦ συνοικιακοῦ δρόμου ἐτάραξεν αἰφνιδίως μία βαρεῖα καὶ παρατεταμένη φωνή:

— Παληὰ ροῦχα, παληὰ παπούτσια, παληοσίδερα ἀγοράζωωωωω!

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς αὐτῆς, κάποια πόρτα μικροῦ σπιτιοῦ ἠνοίχθη, ἕνα γυναικεῖο κεφάλι ἐπρόβαλε καὶ ὁ παληαντζῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸ χαμηλὸ σπιτάκι. Δὲν εἶχαν ὅμως περάσει πάρα πολὺ ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ ὁ πλανόδιος ἀγοραστὴς τῶν παληαιῶν ἀντικειμένων ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν εἰς τὸν δρόμον, φέρων ἐπὶ τοῦ ὤμου τὸ ἀδειανὸ τσουβάλι του καὶ καλῶν διὰ τῆς ἠχηρᾶς φωνῆς του τοὺς ἔχοντας παληὰ πράγματα πρὸς πώλησιν:

— Ροῦχα, παπούτσια, ποιὸς ἔχει γιὰ πούλημαααα!

Ἡ βαρεῖα φωνὴ ἐντὸς ὀλίγου ἐγάβη εἰς τὸ βάθος τοῦ στενόδρομου, ἀλλὰ τὴν διεδέχθη ἀμέσως ἄλλη ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος:

— Ὅλα τὰ παληὰ ἀγοράζωωωωω!

Ἡ πόρτα τοῦ χαμηλοῦ σπιτιοῦ ἀνοίχθηκε καὶ πάλιν καὶ ὁ δεύτερος παληαντζῆς ἐκλήθη ἐντὸς τοῦ οἰκήματος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν ἐβράδυνε καὶ αὐτὸς νὰ ἐξέλθῃ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πρώτου, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκραν τοῦ συνοικιακοῦ δρομίσκου ἠκούετο ἡ φωνὴ τρίτου πλανοδίου ἀγοραστοῦ ἀχρήστων ἀντικειμένων:

— Ἐγέμισε ἡ Ἀθήνα ἀπὸ παληαντζῆδες, ἐστράφη καὶ μοῦ εἶπε ὁ φίλος μου εἰς τὸ γειτονικὸν καφενεῖον. Ὅλοι ἀγοράζουν παληὰ παπούτσια καὶ παληὰ ροῦχα! Ἂν σοῦ εἰπῶ ὅτι ἐρχομοῦν τριάντα τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὸν δρόμον αὐτόν, θὰ εἶνε λίγοι.

— Καὶ ποῦ ἀποδίδεις αὐτὸ τὸ φαινόμενον;

— Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὴν φτώχειαν ποὺ κατέκλυσε τὸν κόσμον; Οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ ἔξοδα τῆς ἡμέρας, πουλοῦν τὰ ροῦχα τους, τὰ παπούτσια τους, τὶς καρέκλες τους, ὅ,τι καὶ ἂν ἔχουν. Νὰ, λοιπὸ εἶνε τὸ λάθος τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν ὑπὸ τίνων ἑβδομάδων, ἤθελε νὰ ἀναστήσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου εἰς τοὺς ξένους ἐπαγματογνώμονας οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει γιὰ νὰ μελετήσουν ἐπιτοπίως τὴν πράγματα. Τοὺς ἔπῆγε νὰ ἰδοῦν τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς, ἐπρεπε νὰ τοὺς δδηγήσῃ εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἐμπορικῶν δρόμων γιὰ νὰ σχηματίσουν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τῆς οἰκονομικῆς κατάντιας τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ ἀριθμητὸν πλῆθος τῶν κυκλοφορούντων παληαντζήδων καὶ τὸ ἄλλο, τῶν πωλούντων τὰ ροῦχα καὶ τὰ παπούτσια τους. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἔρευναν οἱ ξένοι πραγματογνώμονες εἰς τὴν ἔκθεσίν τους, ὄχι μόνον θὰ ἦσαν εὐνοϊκοὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θὰ συνιστοῦσαν εἰς τοὺς ὁμολογιούχους νὰ μᾶς δώσουν κάτι, ἀντὶ νὰ ζητοῦν νὰ τοὺς δώσωμε.

Τὴν ἐμπνευσμένην ὅμως ἰδέαν τοῦ φίλου μου ἦλθε νὰ διακόψῃ ἡ πλησίασις τοῦ τρίτου παληαντζῆ, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ εἶχε ἀκουσθῆ ἀπὸ τὴν ἀντίθετον ἄκραν τοῦ δρομίσκου. Καὶ αὐτὸς, ὅπως οἱ δυὸ προηγούμενοι, εἰς τὴν ἐμφάνισίν του ἐκλήθη ἀπὸ τὸ ἴδιον μικρὸ σπιτάκι ποὺ εἶχαν κληθῆ καὶ οἱ ἄλλοι, ἐμπῆκε μέσα, ἔμεινε ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ πάλιν ἐξῆλθε προφανῶς ἄπρακτος. Μᾶς κατέλαβε ἡ ἀδιάκριτος περιέργεια νὰ τὸν φωνάξουμε καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσουμε:

— Μὰ δὲ μᾶς λὲς, πατριώτη, τί συμβαίνει μ' αὐτὸ ἐκεῖ τὸ μικρὸ σπιτάκι, ποὺ σὲ κάλεσαν πρὸ ὀλίγου;

— Τί θὰ συμβαίνῃ, κύριος; Συνηθισμένα πράγματα. Ἐγὼ εἶμαι παληαντζῆς καὶ αὐτοὶ ἔχουν κάτι παληὰ νὰ πουλήσουν. Μὲ φώναξαν τὸ λοιπόν.

— Ξέρεις ὅμως ὅτι προτίτερα εἶχαν φωνάξει ἀπὸ τὸ ἴδιο σπίτι καὶ ἄλλους δυὸ τρεῖς συναδέλφους σου.

— Καὶ σαράντα νὰ φωνάξουν, δουλειὰ δὲ γίνεται, κύριε.

— Γιατὶ δὲ γίνεται; Γυρεύουν νὰ πάρουν παλιὰ λεπτά;

— Δὲ γυρεύουν πολλά. Ἀλλὰ πουλᾶνε πράγματα ποὺ ἐμεῖς δὲν τὰ ἀγοράζουμε.

— Τί ἀπάνω κάτω πουλᾶνε;

— Παπούτσια.

— Καλά! Καὶ σεῖς δὲν ἀγοράζετε παληὰ παπούτσια, ἀφοῦ αὐτὸ πρώτα ἀπ' ὅλα τελαλίζετε;

— Ἀγοράζουμε, κύριε, παπούτσια καὶ ροῦχα καὶ καπέλλα ἀνδρικά. Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ἔχουν γιὰ πούλημα κάτι γοβάκια γυναικεῖα.

— Καὶ γιατὶ δὲν τὰ παίρνετε τὰ γυναικεῖα γοβάκια;

Ὁ παληαντζῆς ἐχαμογέλασε:

— Νὰ πάρω παληὰ γυναικεῖα γοβάκια; Καὶ τί νὰ τὰ κάνω;

— Ὅ,τι κάνεις καὶ τὰ παληὰ ἀνδρίκια παπούτσια. Νὰ βρῆς κάποια νὰ τῆς τὰ πουλήσῃς.

— Ἀστειεύεσαι, κύριε, ποὺ θὰ βρῶ γυναῖκα στὴν Ἀθήνα νὰ τῆς πουλήσω παληὰ παπούτσια; Καὶ ποιὰ τὰ φοράει, παρακαλῶ; Δὲ μοῦ δείχνετε μία;

— Ὥστε μόνον ἀνδρικὰ εἴδη ἀγοράζεις;

— Αὐτὰ ἀγοράζω, γιατὶ αὐτὰ καὶ πουλιοῦνται. Οἱ ἄντρες γιὰ νὰ ἐξοικονομήσουν τὸ καρβέλι τοῦ σπιτιοῦ πουλοῦν τὸ πανωφόρι τους. Ἡ γυναῖκες τους ὅμως, γιὰ νὰ παπουτσωθοῦν, δὲν ἀγοράζουν τὰ παληὰ γοβάκια τοῦ παληαντζῆ, ἀλλὰ πηγαίνουν νὰ παραγγείλουν κομψὰ καὶ καινούρια στὴν ὁδὸν Αἰόλου. Καὶ ὁ παληαντζῆς τὸ λοιπὸν ἀδικα μπαινοβγαίνει στὸ σπιτάκι αὐτὸ ποὺ μοῦ εἶπατε. Οὔτε ἕνα τάλληρο δὲ δίνει γιὰ τὰ γοβάκια τῆς κυρίας ποὺ τὰ ἔχει γιὰ πούλημα!...

Ὅταν ὁ παληαντζῆς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ κοντά μας, ἐστράφην καὶ εἶπα πρὸς τὸν φίλον μου:

— Ἐξακολουθεῖς λοιπὸν νὰ ἐπιμένῃς ὅτι ἔπρεπε τοὺς ξένους πραγματογνώμονας ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς φέρῃ νὰ κάνουν ἔρευναν εἰς τοὺς συνοικιακοὺς δρόμους;

— Εὐτυχῶς ποὺ δὲν τὸ ἔκανε! Θὰ μᾶς ἔγδερναν οἱ ὁμολογιοῦχοι, μετὰ τὴν ἔκθεσιν ποὺ θὰ τοὺς ὑπεβάλλετο!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἀχ. Κύρου

«Πιστεύω»

Ἁπλαῖ σκέψεις ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων

Σχόλια Ι. Λ. Χαλκοκονδύλη

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Πιστεύω» ὁ Σύλλογος Ἐφελλόμων Βιβλίων ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν τεῦχος διαλέξεις τινὰς τοῦ κ. Ἀχ. Κύρου, τοῦ πρεσβυτέρου τῶν Διευθυντῶν τῆς «Ἑστίας», ἢ ἀκριβέστερον τὰς κοινωνικὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφόν μου εἰς τὰς διαλέξεις τὰς ὁποίας ἔδωσε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, παρακλήσει τοῦ «Συλλόγου Γονέων» καὶ τῆς «Χριστιανικῆς Κοινωνικῆς Ἑνώσεως».

Τὸ βιβλιάριον ἐμψυχώνει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἡ αὐτὴ θερμὴ καὶ μαχητικὴ πίστις ἡ ὁποία ἐμπνέει καὶ τῆς «Ἑστίας» τὰ δυνατὰ κοινωνικὰ ἄρθρα, ἡ πίστις ὅτι τὰ ὀλέθρια τοῦ Κομμουνισμοῦ προϊόντα, ἡ θεοποίησις τῆς ὕλης, ἡ ἐντεῦθεν πνευματικὴ ἀναρχία καὶ ἠθικὴ ἐξάρθρωσις, αἱ ὁποῖαι ὑποσκάπτουν ὅλας τὰς κοινωνίας καὶ ἰδίᾳ τὴν Ἑλληνικήν, κυρίως ἀπὸ τοῦ Ἐδρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐφεξῆς, πρέπει νὰ πολεμηθοῦν, πρέπει νὰ ἐκριζωθοῦν, ἂν ὁ κόσμος δὲν θέλῃ νὰ ἀποκτηνωθῇ ἐντελῶς. Καὶ ἐπιστέφει τὴν ὅλην μελέτην ἡ παρήγορος διαπίστωσις ὅτι μὲ πρωτοπόρον τὴν σύγχρονον ὑγιᾶ Νεολαίαν καὶ ὑπὸ τὰ φῶτα νεωτέρων φιλοσόφων καὶ ἐπιστημόνων, ἤρχισεν ἤδη καὶ προχωρεῖ ἡ ἀπάνοδος τοῦ κόσμου εἰς τὰ αἰώνια ἰδεώδη τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενείας, τῆς Ἠθικῆς, τῆς Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Εἰς τὸν πρόλογόν του ὁ κ. Ἀχ. Κύρου τονίζει ὅτι ἀπὸ τὴν μελέτην του λείπει κάθε ἀξίωσις συστηματολογικῆς κατατάξεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἀρτιότητος. Τὸ πρᾶγμα εἶνε φυσικόν. Προκειμένου περὶ βιβλίου ἀναφερομένου μὲν εἰς θέματα πολυπλόκως ἐπιστημονικὰ ἀλλὰ προωρισμένου διὰ πολὺ εὐρὺ καὶ ὄχι πάντοτε ἐπαρκῶς προπαιδευμένον κοινόν, ἡ Ἐπιστήμη ἔχει συμφέρον νὰ ἐμφανίζεται μὲ ὅσον ἔνεστιν ἁπλούστερον φόρεμα. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὸ ἁπλοῦν ἔνδυμα τῶν σελίδων τοῦ «Πιστεύω» ὑπάρχει σοβαρωτάτη ἡ ἐπιστημονικὴ διάθεσις καὶ ἀπολύτως αὐστηρὰ ἡ ἐπιστημονικὴ συνείδησις. Καὶ ὁ μᾶλλον ἀπαράσκευος ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἔργου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας» δὲν δύναται παρὰ νὰ διαισθανθῇ, καὶ ἐκ πρώτης μόνον ὄψεως, τί ἐκτεταμένη καὶ συστηματικὴ μελέτη ἐχρειάσθη διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ κ. Ἀχ. Κύρου νὰ συνοψίσῃ τὰ μεγάλα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐχειρίσθη εἰς σαφεῖς, εὐκρινεῖς καὶ εὐλήπτους γραμμὰς καὶ πόσος πρωτανεύει ἐντός του σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀντικειμενικότητα ὥστε καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς θυελλωδεστέρας στιγμὰς τῆς πολεμικῆς του ἐναντίον τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων, νὰ μὴ ἀπομακρύνεται οὐδὲ βῆμα ἀπὸ τὰς πηγὰς καὶ τὰς πληροφορίας του, ἡ πυκνότης καὶ ἡ ἐγκυρότης τῶν ὁποίων εἶνε ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ «Πιστεύω». Τὰ κεφάλαια ἰδίᾳ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Λενινικοῦ πειράματος καὶ εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀφάνταστον ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐξαθλίωσιν τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ εἶνε, ἐξ ἀπόψεως ποσοῦ καὶ ποιοῦ πληροφοριῶν, πράγματι ἀξιοθαύμαστα. Τὴν Ρωσσικὴν τραγῳδίαν μᾶς τὴν παρουσιάζει ὄχι πλέον ὁ κ. Ἀχ. Κύρου ἀλλ' αὐτοῖ οὗτοι οἱ Ρῶσσοι κομμουνισταί. Πλῆθος πολυειδῶν πληροφοριῶν, τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀμεροληψίαν τῶν ὁποίων ἐγγυᾶται ἡ ἐπιμελὴς σταχυολόγησίς των ἐξ ἐπισήμων Μπολσεβικικῶν πηγῶν, δίδει μίαν εἰκόνα τόσον πιστὴν ἀλλὰ καὶ τόσον φρικτὴν τῆς Ρωσσικῆς ὑλικῆς καὶ ψυχικῆς καταστροφῆς, ὥστε ἐνώπιόν της πιάνεται κυριολεκτικῶς ἡ ἀγανοπὴ τοῦ ἀνθρώπου ! Καὶ μόνον αὐτὸς ὁ λόγος θὰ ἤρκει διὰ νὰ τυπώσῃ τὸ Κράτος τὸ «Πιστεύω» τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἑστίας» εἰς ἑκατομμύρια ἀντιτύπων καὶ νὰ τὰ σκορπίσῃ καὶ εἰς τὰς τελευταίας γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς χώρας. Ἐκ τῶν δυνατῶν κατὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ δηλητηρίου προχείρων ἀντιφαρμάκων δὲν φαντάζομαι ἄλλο ἀποτελεσματικώτερον.

Μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτὸν τοῦ «Πιστεύω» ὡς προχείρου ἀντιφαρμάκου οὐδὲ πόρρωθεν προτίθεμαι νὰ ὑποτιμήσω τὴν μεγάλην κοινωνικὴν του σημασίαν. Μὲ τὸ χέρι εἰς τὴν συνείδησιν, τοῦ ἀποδίδω ὅσην σημασίαν ἔχει ἐγερτήριον σάλπισμα ἐν τῷ μέσῳ πνιγηροῦ ὑπνωτηρίου. Τὸ χαιρετίζω ὡς τὴν πρώτην συνειδητὴν κραυγὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φθοροποιοῦ νάρκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντηρητισμοῦ. Ἀλλ' εἶνε αὐτόδηλον ὅτι πρὸς ὀργανικήν, πρὸς ριζικὴν τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀντιμετώπισιν δὲν ἀρκοῦν μεμονωμέναι δυνάμεις καὶ μεμονωμέναι προσπάθειαι, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦναι ζωηραὶ καὶ νευρώδεις. Ἡ ἀλήθεια, ἄλλως τε, αὕτη δὲν διαφεύγει καθόλου τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ κ. Ἀχ. Κύρου. Ὁ συναγερμὸς εἰς τὸν ὁποῖον καλεῖ ὅλας τὰς ἀντεπαναστατικὰς δυνάμεις, ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου οἰκογενειάρχου, ἀπὸ τοῦ εἰλικρινῶς συντηρητικοῦ Τύπου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου μεμονωμένου ἀστοῦ, μαρτυρεῖ ὅτι ἔχει διαυγῆ συνείδησιν τῆς φοβερότητος καὶ τῆς πολυμορφίας τοῦ κοινωνικοῦ ἐχθροῦ καθὼς καὶ τοῦ πλήθους τῶν συντηρητικῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ, καὶ μάλιστα συντονισμένας, ὁ ὁλοκληρωτικὸς ἐναντίον του ἀγών. Ἐπὶ τοῦ σημείου ὅμως τούτου, ὄχι βέβαια ἐκ διαθέσεως νὰ κάμω καλὰ καὶ σώνει κριτικήν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ συντελέσω κατά τι εἰς τὸ νὰ διαμορφωθῇ ὁμοιόμορφος ἢ παρ' ἡμῖν Συντηρητικὴ ἀντίληψις, μόνον λοιπὸν ἐξ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰ κοινωνικὰ τοῦ κ. Ἀχ. Κύρου ἐδεώθη, τὰ ὁποῖα εἶνε καὶ ἰδικά μου πολὺ μᾶλλον ἐκ στερεᾶς ἐπιστημονικῆς πεποιθήσεως παρὰ ἐξ αἰσθήματος, τὸ ἀποτέλεσμα, ὁπωσδήποτε, εἶνε τὸ ἴδιον, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ συγχωρηθῇ νὰ παρατηρήσω ὅτι ὁ τελικὸς ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον γρήγορα ἢ ἀργότερα, ἐκόντες ἄκοντες, θὰ δεῖξῃ νὰ ἀντεπαναστατικῶν δυνάμεων στρατολόγησιν. Χρειάζεται καὶ χρησιμοποίησιν τῶν σκοπιμωτέρων ὅπλων. Χρειάζεται καὶ ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ μάχη. Ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημείων νομίζω ὅτι ἡ θυελλώδης ὄντως μαχητικότης τοῦ συγγραφέως τοῦ «Πιστεύω», ὅπως καὶ ἡ θέρμη τῆς πίστεώς του, δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ διατηρῇ εἰς ἀκέραιον τὴν ψυχραιμίαν τῆς κρίσεώς του, τὴν ἄλλως πολλαχῶς ἀποδεδειγμένην. Διὰ νὰ διακρίνῃ κανείς, ἐν πρώτοις, μὲ ποῖα ὅπλα συμφέρει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα ἐχθρόν, χρειάζεται ἀπαραιτήτως νὰ μὴ τὸν ὑποτιμᾷ. Ὁ χαρακτηρισμὸς ὅμως τοῦ Ἱστορικοῦ Ὑλισμοῦ, τῆς Διαλεκτικῆς του, τῆς Πάλης τῶν Τάξεων, ὁ χαρακτηρισμὸς ὅλης τῆς κοινωνικῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης καὶ ἠθικῆς τοῦ Κομμουνισμοῦ ὡς χυδαίας τινὸς στομαχικῆς ὑποθέσεως εἶνε μὲν ὀξύτατον σχῆμα πολεμικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνη τοῦ ἐχθροῦ ὑποτίμησις. Ἡ εὐρυτάτη ἀνὰ τὸν κόσμον ἐξάπλωσις τοῦ Κομμουνιστικοῦ πνεύματος, ἡ βαθεῖα εἰσχώρησίς του καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς τάξεις τῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν, ἡ ἐγκαρτέρησις μετὰ τῆς ὁποίας Κομμουνισταὶ καὶ ἐλάχιστα προηγμένοι ὑπομένουν μαρτυρικὰς δοκιμασίας, ἡ στωϊκότης μετὰ τῆς ὁποίας, ὁσάκις καλοῦνται, ὁδεύουν πρὸς τὸν θάνατον, εἶνε φαινόμενα αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας, τὰ ὁποῖα ἡ κοιλιοδουλεία δὲν μοῦ φαίνεται νὰ ἐξηγῇ ἐπαρκῶς. Ἄλλως καὶ ἡ νεωτάτη κοινωνιολογία καταδικάζει ὡς ἐσφαλμένην τὴν ἐν τούτοις τρέχουσαν ἀκόμη δοξασίαν, ὅτι τὸ κατ' ἐξοχὴν συναισθηματικὸν φαινόμενον τῆς κοινωνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἔχει τὸν στόμαχον ὡς ἄμεσον αὐτοῦ ἀφορμήν. Ἡ οἰκονομικὴ δυστυχία, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, δὲν ὁδηγεῖ ἀμέσως εἰς κοινωνικὰς ἐξεγέρσεις. Οὔτε ἡ ὑπόσχεσις τῆς οἰκονομικῆς λυτρώσεως καὶ τῆς περαιτέρω καθολικῆς οἰκονομικῆς εὐδαιμονίας τὴν ὁποίαν σκορπίζει ὁ Κομμουνισμὸς θὰ ἦτο ἀρκετή, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν σημερινὴν παγκόσμιον καὶ φανατικὴν του ὄψιν, ἂν ἡ περίφημος αὐτὴ ὑπόσχεσις τοῦ ἐπιγείου ὑλικοῦ παραδείσου δὲν ἐξιδανικεύετο μέσα εἰς τὴν φλόγα τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ Μαρξικοῦ συστήματος ὡς ἰδεολογία κοινωνικῆς Ἀλήθειας καὶ κοινωνικοῦ Δικαίου. Εἶνε, βέβαια, ἀναντίρρητον, αὐτὸ δὲν τὸ ἀμφισβητῶ οὐδὲ κατὰ στιγμήν, ὅτι τὸ Μαρξικὸν σύστημα, ὁσονδήποτε μεγαλοφυές, βασίζεται εἰς μίαν θεμελιώδη, εἰς μίαν χονδροειδῆ παραίσθησιν τῆς κοινωνικῆς πραγματικότητος. Ἡ ἀντίστροφος ὅμως ὄψις πάσης παραισθήσεως εἶνε ἡ πιθανοφάνεια. Ἂν δὲ τὰ ὅρια μεταξὺ πιθανοφανείας καὶ βεβαιότητος ἦσαν πάντοτε ἐκτὸς ἀμφιβολίας, αἱ ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου ἔριδες, μάλιστα δὲ αἱ ἰδεολογικαί, θὰ διήρκουν πολὺ ὀλιγώτερον χρόνον.

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ, ἐξ ἄλλου, ἀκριβῆς ἡ συνείδησις τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου μαίνεται ἡ κρίσις κοινωνικὴ σύγκρουσις, νομίζω ὅτι ἡ βασικὴ προσοχὴ τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ ἀγῶνος θὰ ἐχρειάζετο νὰ μετατεθῇ, ἀπὸ τὰ ἰδεώδη τῆς Θρησκείας, τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενειακῆς ἠθικῆς, εἰς τὸ πρόβλημα τῆς μορφῆς τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Διότι τὸ κε

Θεάματα

(Ἀστυνομικαὶ καὶ Ἐπιστρεπτὰ)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ὁ κρίνος τοῦ κοιμητηρίου».

ΑΛΗΚΑ (Ἑκατὸν - Ἰακώβου). Σελμαρ ποιμὴν μὲ τὴν «ἀτοῦχον τοῦ Ποιμένος».

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἀποστολικὸς» - Λιναρδοπούλου.

ΕΔΕΝ. «Ἐξ Ἀνατολῶν».

ΚΟΡΑΗ. «Ἡ κυρία μὲ τὸ μανελέδες».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ κυρία μὲ τὸ μανελέδες».

ΛΥΡΙΚΟΝ. «Ἐπείσθησαν στὴ Σελήνη».

ΛΥΟΥ. «Ἡ ἀπόφασις».

ΜΑΡΙΝΑΣ. «Ἐλντοῦλα».

ΠΕΡΟΠΕ. «Ἡ Πανωραία».

ΣΑΜΑΡΤΖΗ. «Φρικτὸ πρόγραμμα. Πρόπτ.

ΣΠΗΝΗ. «Ἡ ἀπόφασις». ΣΠΛΗΝ. Ὑφγκτφρ

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Κλεμένος κόσμος».

ΑΙΓΙΝΗ. «Μὲς δοκιμαγράφος».

ΑΛΑΚΑΡΤ. «Ἡ κυρία μὲ ἄλλα κασέλλα».

ΑΥΡΑ. «Ἔτσις θέ' ἀμρατάν».

ΒΑΡΝΑΚΙΑ. «Ἀπόκοσμος ἀνωμαλοφυΐα».

ΔΙΑΜΑΝΤΗ. «Δύο κοῦκλα γιὰ κάνονα».

ΕΛΛΑΣ. «Ὁ Δρόμος τοῦ Ἡρακλέους».

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ὁ θεῖος μου ὁ ἀρχιστράτηγος».

ΖΕΦΥΡΟΣ. «Γυναῖκα ἀλλὰ γκαρσόνι».

ΗΛΥΣΙΟΝ. «Ἀφοῦ Γκαλαντομαν».

ΚΥΒΕΛΗ. «Θάνατος τοῦ ἀνεμόλου».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἡ κόρη τοῦ Ἀφρικανοῦ».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Τὰ κόρμια τοῦ Θανάτου».

ΠΙΝΤΕΡΗΣΑ. «Γκογκόλας κόγκας».

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἡ φωνὴ γυναίκας».

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἀνθρωπόμορφοι».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ ἀπόφασις».

ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Ἡ ἀπόφασις».

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ. «Ἡ ἀπόφασις».

ΡΟΖΙΚΑΛΡ. «Ἐκεῖνοφρὲ γυζῶ».

ΣΠΗΝΑ. «Ἀπόφασις».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἐλὰ τὴν ἀγάπη τοῦ».

Περιοχὲς καὶ Προαστεῖα

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝ (φραγκτός). «Γυναῖκα μὲ τὸ μαῦρο γάντι».

ΓΝΡΕΚΑ (Ἠ. φλύσσος). «Ἐφτὰ Ἀπόβολα».

ΡΙΛΟΠΟΠΗΣΗ. (Ἀφιφκάκη). «Ὁ Ἀνεμος ἐγιὰ καὶ πάει».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΟΝ (372 μ.). 7.10 μ. Ξυνωνία ἀρχηγοῦς. 9 μ.μ. Θεατρικὸν ἔργον. 9.40 μ.μ. Ρεσιτὰλ κιθάρας. Ἔργα Ἀλμπένιζ, Μαστέλλο, Μονιουσκόφσκυ, Ἀλμπένιζ. 11.30 μ.μ. Ὁρχήστρα «Ἀρμονία». 11.35 μ.μ. Χορός.

ΒΑΒΕΡΙΑ (405 μ.). 6.15 μ.μ. Μουσικὸς. 9 μ.μ. Ξυνωνία κωμικῆς μουσικῆς.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.). 8.30 μ.μ. «Ὁ Ἀνθρωπος μὲ τὴν Ἀγκυρα». Ἀστεῖο τοῦ Ἀλεξ. Ἀρμεντάρεφ. 10 μ.μ. Ξυνωνία ὀργῆς.

ΒΕΡΛΙΝΗΝ (518 μ.). 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τοὺς Ἀλίους, ποὺ ἔμειναν πιστοὶ στὸν Ἑλληνικὸ Ὀρθόδοξο. 9.40 μ.μ. Ποιήματα ἀπὸ τὸν Ἀλεξ. Ἀρμεντάρεφ. 11 μ.μ. Ὁρχήστρα.

ΒΟΡ. ΠΑΛ ΣΥΚΡΟΤΗΜΑ (Γενεύη, Μιλάνο, Τορίνο, Ἐκρῆνο). Ἀπόσπασμα 8 — 9 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Μεταδόσεις ἀφῆς καὶ βίου.

ΒΟΥΚΟΡΕΣΤΙ (394 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἀρμενίζ».

ΔΟΝΑΙΟΝ (Ποζόνι, 353 μ.). 9 μ.μ. Ὁρχήστρα. 9.30 μ.μ. Δίσκοι. 10.30 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 8.40 μ.μ. Ξυνωνία τσεχικῆς μουσικῆς. 10 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσική. 11.15 μ.μ. Ξυνωνία κεφαλῆς μουσικῆς.

ΡΩΜΗ — ΝΕΑΠΟΛΙΣ (441—318 μ.). 8.30 μ.μ. Μουσικὴ ὀπερέτας. «Ἐλντοῦλα ὁ ΒΟΛΗ» ΦΕΡΡΑΡΙ.

ΣΤΟΥΤΓΑΡΤ (379 μ.). 8 μ.μ. Ἀπόμπ. 9.45 μ.μ. Συμφωνικὴ συνωδία: Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὀπερέτα τοῦ Ἀμπρὲ: «Κοντέσσα τοῦ Φολί καὶ ἄλλα». Ἀπόσπ. τοῦ ἴδιου: «Ρωσικὴ ἀγάπη» (ρουσίκα).

μομμάτων ὑπόβρυχα δὲ σκάπτιλλε τὴς Σλήμερον ἡ ὄβριον πρόκεστα νὰ ἐφεύρῃ ἐπὶ τῆς βαθ. ὀκέρας ταυτης. Καὶ ἡ ἐπιστήμη θὰ ἐφεύρῃ βαθ. τὴν ἀνθρωπότητα ἀπόσπασε τὴς ἀνάγκης ἀπὸ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν κανείς νὰ πιστεύσῃ ἐς τὸ ἀνωφελὲς ὄν τῆς.

Πρωτευουσιάνικες Νύχτες

Σύγχρονον κοινωνικὸν μυθιστόρημα

Ψυχρασία ! Ψυχρασία Ἔλεγε μέσα του ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὴν ἀπόσταση ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποία τὰ λόγια τῆς ἀσκανοῦν ποὺ ἐξέρουν ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἀκουσθοῦν. Ἡ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ὁποία ἡ ἀγάπη ἀρχίζει νὰ ἀποφασίζῃ ὁ Μπόρτχαλ. Χωρὶς νὰ μὲ κοιτάζῃ ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπὸ λίγο ἀκόμη θὰ γίνεῖ ἡ ἀγάπη μου ἀπὸ ἄλλο μέρος ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπὸ τὴν ὁποία

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΙΕΒΙΒΑΣΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΗ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΗ ΤΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ ΕΦ'ΟΣΟΝ ΔΕ ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ

ΘΑ ΔΙΑΚΟΨΗ ΤΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Μετὰ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τῶν συμπληρωματικῶν ὁδηγιῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσωπείαν, αἱ ὁποῖαι καὶ διεβιβάσθησαν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὸ πνεῦμα τῶν ὁδηγιῶν συνοψίζεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶνε διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ καὶ συζήτησιν κἀν ἐπὶ τῶν διατυπωθεισῶν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀντιλήψεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁμολογιούχων. Ἡ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι ἡ συμφωνία μετὰ τῶν ὁμολογιούχων πρέπει νὰ συνομολογηθῇ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς δυναμικότητος τῆς χώρας, ὅπως διεπίστωσε ταύτην ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ὁμολογιοῦχοι ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἄποψιν περὶ καταβολῆς τοῦ 35% τῆς συμφωνίας Βαρβαρέσσου διὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος καὶ εἰς τὰς ἀξιώσεις των ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος, αἱ διαπραγματεύσεις μοιραίως θὰ διακοποῦν, ἐπανερχομένης εἰς Ἀθήνας τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ αἰτήσει πάντως τῶν ὁμολογιούχων ἐπαναλήψις τῶν διαπραγματεύσεων θὰ γίνῃ ἐν Ἀθήναις.

Τ' ἀναγραφέντα εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα, ὅτι οἱ ὁμολογιοῦχοι διετύπωσαν τὴν ἀξίωσιν ὅπως τὸ ποσοστὸν τῆς πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων δριοθῇ εἰς 55 % εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβές. Κατὰ τὰς πληροφορίας, αἱ ἀξιώσεις τῶν ὁμολογιούχων οὐδέποτε ὑπερέβησαν τὰ 40 % δι' ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας τῶν δανείων μας.

ΔΕΝ ΠΑΡΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐχαρακτήρισεν ὡς τελείως ἀνακριβῆ τὰ γραφέντα χθὲς εἴς τινας ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας περὶ προθέσεως τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Μαξίμου καὶ Λοβέρδου ὅπως παραιτηθοῦν.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρ.). — Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀναμένει πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συσκέψεως τοῦ συμβουλίου τῶν ὁμολογιούχων μετὰ τῆς εἰδικῶς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς τῶν ὁμολογιούχων Ἑλληνικῶν δανείων πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ συμβούλιον θ' ἀνεκοίνου ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διεξαχθείσας συζητήσεις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν.

Αἱ ἐκτὸς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως κινήσεις καὶ συνεννοήσεις τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν θὰ ἐξαρτηθοῦν μεγάλως ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀπαντήσεως τῶν ὁμολογιούχων. Ἐπαναλαμβάνεται ὅτι οὐδὲν συγκεκριμένον σχέδιον εὑρίσκεται ὑπὸ συζήτησιν.

Οἱ "Ελληνες ὑπουργοὶ ὑπέβαλαν πλήρεις ἀριθμοὺς καὶ ἐξέθεσαν κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰς εἰδικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς χώρας των ἐνδιατρίψαντες ἰδίως εἰς τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀνεγράφησαν καὶ χθὲς εἰς τὰς ἀντικυβερνητικὰς ἐφημερίδας διάφοροι αὐθαίρετοι ὑπολογισμοὶ ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι, δημοσιευόμενοι ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀποδοθῇ γενικωτέρα πολιτικὴ σημασία εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπέχουσι κατὰ πολὺ τῶν πραγματικῶν συμπερασμάτων, ὡς ἁπλῆ ἀντιπαραβολὴ τῶν μεταξὺ τῶν δύο ἐκλογῶν ἀριθμῶν, δύναται νὰ καταδείξῃ.

Πράγματι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου αἱ ψῆφοι κατενεμήθησαν μεταξὺ τῶν διαφόρων παρατάξεων ὡς ἑξῆς : Οἱ Λαϊκοὶ μετὰ τῶν συνεργαζομένων κομμάτων ἔλαβον, ὑπολογιζομένων καὶ τῶν ψήφων τῶν 'Ισραηλιτῶν, 37.979· οἱ Φιλελεύθεροι μετὰ τῶν συνεργαζομένων κομμάτων, ἐκτὸς τῆς ὁμάδος Σοφιανοπούλου, καὶ συνυπολογιζομένων τῶν ψήφων τῶν 'Ισραηλιτῶν 38.836. Οἱ κομμουνισταί, συνυπολογιζομένων τῶν 'Ισραηλιτῶν ὁμοφρόνων των, 8464. Συνεπῶς οἱ μὲν Λαϊκοὶ συνεκέντρωσαν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους τὰ 44.5% τοῦ συνόλου τῶν ψήφων, οἱ Φιλελεύθεροι τὰ 45.5 % καὶ οἱ κομμουνισταὶ τὰ 10 %.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ κυβερνητικὴ παράταξις ἔλαβεν ἐν ὅλῳ ψήφους 42.604, ἡ ἀντιπολίτευσις 47.077, οἱ δὲ κομμουνισταὶ 1800. Συνεπῶς ἡ μὲν κυβέρνησις συνεκέντρωσεν τὰ 46.5 % τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις τὰ 51.5 % καὶ οἱ κομμουνισταὶ μόνον τὰ 2 %.

Ἐκ τούτων πάντων καταφαίνεται ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ηὐξήθη ἡ μὲν δύναμις τῆς Κυβερνήσεως κατὰ 2 %, ἡ δὲ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 6 %, ἐνῷ ἡ τῶν κομμουνιστῶν ἐμειώθη κατὰ 8 %. Δεδομένου οὕτω ὅτι τὸ ποσοστὸν τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐμειώθη, ἡ αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐγένετο εἰς βάρος τῶν κομμουνιστῶν, εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁποίων ὀφείλεται καὶ ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν νίκη της.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Κατόπιν τῶν γραφέντων εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα χθὲς, ὅτι, κατά τινας πληροφορίας, ἡ Διοίκησις τοῦ ἐν Ἑλλάδι Κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐζήτησε διὰ τῆς ἐνταῦθα Σοβιετικῆς Πρεσβείας καὶ ἐπέτυχε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Μόσχας διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστῶν μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπὶ τῇ βεβαιώσει, ὅτι ἡ συνεργασία αὕτη θὰ ἀπέληγεν εἰς ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν δημιουργίαν ἀνωμαλιῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐνταῦθα Σοβιετικὴ Πρεσβεία διεμαρτυρήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν πληροφορίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς φαντασιώδη.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν Πρεσβεία ξένου κράτους, μεθ' οὗ εὑρίσκεται εἰς ὁμαλὰς διπλωματικὰς σχέσεις, νὰ ἀναμιχθῇ εἰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, οὐδένα δὲ λόγον ἔχει νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Πρεσβεία ἀνεμίχθη εἰς τὰς σχέσεις, αἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς τῆς Μόσχας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΠΛΗΡΗΣ ΤΑΞΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οὐδὲν ἔκτροπον ἐσημειώθη σήμερον, ἀν καὶ ὁ ἐρεθισμὸς λόγῳ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος ἐξακολουθεῖ.

Ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς δημιουργίαν ὀργανώσεως ἀντιπροσφυγικῆς, ἀλλὰ αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἐμφάνισιν τῆς ὀργανώσεως ταύτης.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Δραγούμης, ὁμιλῶν σχετικῶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ οὐδεμία ἐκμετάλλευσις τοιούτου εἴδους διαφορῶν καὶ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει κανένα χωρισμὸν μεταξὺ πολιτῶν.

«Τὴν μόνην διάκρισιν ποὺ κάμνω — εἶπε — εἶνε μεταξὺ φιλονόμων καὶ ἀνατρεπτικῶν στοιχείων, μὲ τὰ ὁποῖα δυστυχῶς συνεμάχησαν οἱ Φιλελεύθεροι κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΩΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΘΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΔΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΠ' ΑΟΡΙΣΤΟΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν 6ην μ. μ. τὸ προαγγελθὲν ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ὅπως διεμορφώθη αὕτη τελευταίως καὶ ἰδίως αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεων ἐπ' αὐτῆς.

Τοῦ συμβουλίου μετέσχε, παρακληθείς, καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξᾶς.

Ἡ συνεδρίασις παρετάθη ἐπὶ πέντε ὁλοκλήρους ὥρας, θὰ ἐπαναληφθῇ δὲ τὴν 11ην π. μ. σήμερον.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀπόψεών του ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τακτικῆς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέθεσαν τὰς ἀπόψεις των τόσον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συμπραττόντων ἐν τῇ κυβερνήσει κομμάτων κ. κ. Κονδύλης καὶ Μεταξᾶς ὅσον καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ ὑπουργοί.

Ἡ συζήτησις αὕτη ἐπέτρεψε νὰ διαπιστωθῇ ἀπολύτως σύμπτωσις ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατευθύνσεις τῆς πολιτικῆς αὐτῆς πρὸς πλήρη τῆς καταστάσεως ἐκκαθάρισιν. Τὴν πολιτικὴν ταύτην χαρακτηρίζει ἐντονωτέρα στάσις πρὸς πλήρη ἐκμηδένισιν τῆς ἀντιδράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐλήφθησαν συγκεκριμένως ἀποφάσεις περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογήν.

Τὰ μέτρα ταῦτα θ' ἀφοροῦν μεταξὺ ἄλλων τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκείνων κρατικῶν λειτουργῶν οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν διὰ τῆς μέχρι τοῦδε στάσεώς των ὅτι διὰ κομματικοὺς λόγους ἀντιδροῦν εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον θὰ ἐπεκταθῇ δὲ καὶ εἰς τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα τὰ ἐξαρτώμενα ἀμέσως ἐκ τοῦ κράτους.

Ἰδιαιτέρως ἀπησχόλησε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ζήτημα τῆς Γερουσίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παρεμβολὴ δυσχερειῶν εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον.

Κατὰ τὴν σημερινὴν νέαν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου θὰ ληφθοῦν σχετικῶς ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐκ τῆς στάσεως τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν παρὰ τῇ Κυβερνήσει γνώμην ἐφ' ὅσον ἡ ἀντιπολίτευσις ἠθέλε χρησιμοποιήσει τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ πλειοψηφίαν της διὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ψήφισιν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν θεμελιώδη σημεῖα τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος, κατ' ἀνάγκην θ' ἀποφασισθῇ ἡ κατάργησις τοῦ δευτέρου Νομοθετικοῦ Σώματος. Μολονότι δὲ ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κατάργησις τῆς Γερουσίας θὰ ληφθῇ κατὰ τὸ σημερινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν τούτοις φαίνεται μᾶλλον πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἄποψις ὅπως αὕτη γίνῃ διὰ πράξεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας, ἡ ὁποία θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ καλουμένου εἰς δημοψήφισμα.

Εὐρυτάτη συζήτησις ἐγένετο διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ γίνῃ ὁ χωρισμὸς τῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἡ ἀνάδειξις αὐτῶν εἰς χωριστοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσηγήθη τὴν γνώμην, ἡ ὁποία καὶ τεθέματα τοῦ προγράμματός της θὰ τυκρατήσῃ, ὅπως ὁ χωρισμὸς μὴ γίνῃ δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ νομοσχεδίου ὑποβαλλομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἄμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της. Ἡ κυβέρνησις θεωροῦσα τὸ ζήτημα ὡς ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ βασικὰ θέματα τοῦ προγράμματός της θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου προκαλούσα καὶ ψηφοφορίαν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του θὰ φέρῃ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ θὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ψῆφόν της.

Ἡ περίπτωσις ἀρνήσεως τῆς Γερουσίας νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκδήλωσις ἀντιδράσεως τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἐκτὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ κυβέρνησις θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν καὶ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Διὰ τὴν Βουλὴν ἀπεφασίσθη ὅπως αὕτη συγκληθῇ τὸ βραδύτερον τὴν 24ην τρέχοντος, ὁπότε λήγει ἡ δίμηνος διακοπή. Εἶνε ἐν τούτοις πολὺ πιθανὸν νὰ συγκληθῇ αὕτη καὶ ταχύτερον.

Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκλογαί, κατὰ ληφθεῖσαν ἤδη ἀπόφασιν, θ' ἀναβληθοῦν ἐπ' ἀόριστον, θὰ ἐξαρτηθῇ δὲ ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐκ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν καὶ ἐκ τῆς συμπληρώσεως τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν νέων Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Κατὰ ληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπόφασιν ἡ κυβέρνησις θὰ ἐκδώσῃ σήμερον τὴν ἐσπέραν διάγγελμα πρὸς τὸν λαὸν ἐπεξηγοῦσα τοὺς λόγους τῆς νέας πολιτικῆς της.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως εἶνε ὅπως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματός της τηρήσῃ ἐφεξῆς ἐντονωτέραν στάσιν, ἡ ὁποία καὶ δικαιολογεῖται ἀπολύτως ἐκ τῆς ἀντιδράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ὑπερέβη πᾶν ὅριον ἀνεκτικότητος.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΡΦΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἀνεξαρτήτως πάσης ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸ κήρυγμα τῆς ὑπάρξεως ἀνωμαλίας, δι' οὗ ἐπιδιώκονται κομματικὰ καθαρῶς ὠφέλη μὲ τὴν ἀπωτάτην ἐλπίδα τῆς δημιουργίας σοβαρῶν δυσχερειῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Κυρίως ἡ ἀντιπολίτευσις ἐντείνει ὅλας αὐτῆς τὰς προσπαθείας ὅπως καλλιεργήσῃ δυσμενῆ διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἐντύπωσιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐξάρσεως τῆς σημασίας τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Αἱ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀντιλήψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξηγγέλθησαν χθὲς διὰ τῶν ἑξῆς :

«Ἀποδώσασα ἡ Κυβέρνησις σημασίαν ἀποφασιστικὴν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς Θεσσαλονίκης, ἐνίσχυσε τὴν σημασίαν ταύτην διττῶς. Πρῶτον διότι δὲν ἐδίστασε διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐκλογὴν νὰ φθάσῃ μέχρις ἐγκαταστάσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν πλείστων σχεδὸν τῶν ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν κανὲν ὅριον εἰς τὰς ὑπερβασίας, τὰς δωροδοκίας διὰ χρημάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰς πιέσεις, τὰς ὑποσχέσεις, τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἀφοῦ καὶ ὑφυπουργὸς ἐξεστράτευσε πρὸς κατάκτησιν βίᾳ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς τμημάτων τινῶν καὶ βουλευταὶ μετ' ἀξιωματικῶν ἐν στολῇ ἀνέτρεψαν κάλπας ἄλλων τοιούτων.

»Δεύτερον διότι ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀποδεῖξις παγκυριακῆς ἐπικρατήσεως τῆς «ἐντολῆς τῆς 5ης Μαρτίου» τὸ ἐπιτυχὲς δι' αὐτὴν ἀποτέλεσμα δύο ἄλλων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν, ἀν καὶ εἰς μὲν τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν ἐπρόκειτο περὶ ἐλαχίστων τμημάτων καὶ δύο ἑκατοντάδων ψήφων ἐν ὅλῳ, εἰς δὲ τὴν ἄλλην, τὴν τῆς Αἰγίνης, ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος ἠδυνήθη νὰ λάβῃ 1.400 ψήφους μόνον διότι ἀθρόως ἐψήφισαν ἐκ Πειραιῶς περαιτέρω ψηφοφόροι καὶ ἠσκήθη ἐκεῖ ἡ παντοδύναμος εἰς μίαν μικρὰν περιφέρειαν ἀποβᾶσα ἀπροκάλυπτος κυβερνητικὴ βία».

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποδίδουσα τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω σημασίαν ταύτην εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Θεσσαλονίκης καθορίζει κατόπιν τὴν στάσιν αὐτῆς ὡς ἑξῆς : «Πιστεύουσα ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ διακηρύττῃ τὰς ἐναντίον τῆς Γερουσίας προθέσεις της καὶ νὰ τρέφῃ πάντοτε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον κομματικῆς σκοπιμότητος, μέχρι τοῦ νὰ ζητήσῃ καὶ τετράμηνον ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν ὁποίαν προτίθεται ν' ἀγνοήσῃ τὴν Γερουσίαν, ἤτοι νὰ κηρυχθῇ οὕτως ἢ ἰδίᾳ ἐκτὸς τοῦ πολιτεύματος, φρονεῖ —ἡ ἀντιπολίτευσις— ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ βάσιμος ἐλπὶς περὶ ἀποκαταστάσεως πολιτικῆς ὁμαλοῦ βίου, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν δεικνύεται διατεθειμένος νὰ καθησυχάσῃ τὴν «ἀνησυχοῦσαν δημοκρατικὴν συνείδησιν» καὶ «νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κυβέρνησίν του τῆς πολιτικῆς εὐθύνης διὰ τὴν συνεχιζομένην σχετικῶς μὲ τὰς ἀνακρίσεις, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων τοῦ ἐγκλήματος, κατάστασιν».

Κατόπιν τούτων, ἡ ἀντιπολίτευσις διαπιστώνει ὅτι τὸ καθηκόν της ἔναντι τῆς χώρας «τῆς ἐπιβάλλει νὰ ταχθῇ ἀδιστάκτως ἐναντίον πάσης κυβερνητικῆς ἀποπείρας πρὸς πραξικόπημα, διότι εἶνε ἀπαράδεκτος ἡ περὶ ὁμαλότητος ἀντίληψις τῆς κυβερνήσεως ἐννοούσης ὡς ὁμαλότητα τὸ νὰ ἀφεθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως ἐλευθέρα νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀνατρεπτικὰς καὶ ἐκδικητικὰς προθέσεις τῶν ἀδιαλλάκτων στοιχείων».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀλλὰ τὰς ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἀντιλήψεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰς προθέσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν αὐτῆς, ἑρμηνεύουν καλύτερον αἱ κάτωθι δηλώσεις εἰς ἃς προὔβη ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναχωρήσεώς του προέβη ὁ κ. Βενιζέλος.

Ἐν πρώτοις ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησε περὶ τῆς πιθανότητος οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως :

«Πῶς θὰ ἦτο δυνατόν, εἶπε, χωρὶς παραβίασιν τῆς στοιχειώδους ἠθικῆς, νὰ γίνῃ συζήτησις τοιαύτη ἄνευ προηγουμένης ἐκκαθαρίσεως τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν κυβερνητικὴν πολιτείαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνακαλύψεως ὅλων τῶν ἐνόχων διὰ τὴν δολοφονίαν ; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι φίλος μου μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἶχεν ἐνδείξεις διαλλακτικῶν διαθέσεων τοιούτου εἴδους ἐκ μέρους τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἀλλὰ πρῶτον τοιαύτη πρότασις δὲν ἐγένετο ἐπισήμως· βέβαια ἐὰν ἐγίνετο καὶ ἐπρόκειτο μόνος νὰ ἀπαντήσω, ἴσως θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω : Σεῖς ἠρνήθητε ἐπὶ 17 μῆνας νὰ θέσετε τὴν χεῖρά σας εἰς τὴν χεῖρά μου διότι τὴν εὑρίσκατε λερωμένην ἀπὸ τὸν ἠθικὸν ρύπον τῶν καταχρήσεων τὰς ὁποίας ἐν ἐπιγνώσει ἀδίκως ἀπεδίδατε εἰς τὴν κυβέρνησίν μου· πῶς θέλετε τώρα ἐγὼ νὰ θέσω τὴν ἰδικήν μου χεῖρα εἰς τὴν ἰδικήν σας πρὶν ἀνακαλυφθοῦν οἱ ἔνοχοι τῆς δολοφονίας, ἡ ὁποία σκιάζει τὴν ἱστορίαν τῆς κυβερνήσεως μὲ αἷμα ;

»Μολονότι ὅμως θὰ ἦτο δίκαιον τοιαύτη ἀπάντησις νὰ ἐδίδετο, ἐν τούτοις δὲν θὰ δοθῇ ἐὰν γίνῃ σοβαρὰ πρότασις τείνουσα νὰ φέρῃ τὴν ἠρεμίαν· ἀλλὰ τῆς προτάσεως ταύτης τὴν πρωτοβουλίαν ὀφείλει φυσικῶς ν' ἀναλάβῃ ἡ κυβέρνησις, ὁπότε βεβα